

SAMORZĄDOWE
KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
Al. Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra
65-048 ZIELONA GÓRA
NP 973-04-38-239

Urząd
Miasta i Gminy
Szlichtyngowa

Wpłynęło dnia 14.08.2023
56 10
Podpis

Zielona Góra 10 lutego 2023 r.

SKO-5310/151-S/22

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze w składzie:

PRZEWODNICZĄCY: Robert Gwidon Makarowicz

CZŁONKOWIE: Magdalena Kucharska

Iwona Inerowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 10.02.2023 r. sprawy z odwołania Pani Patrycji Katarzyny Dworczak-Michalskiej, Krzepielów 57, 67-410 Sława oraz Pana Jarosława Michalskiego, zam. al. Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra – pełnomocnik dr inż. Łukasz Szałata, *adres do doręczeń*; Stowarzyszenie Eko-Biegły, ul. Purkiniego 1, 50-155 Wrocław od decyzji wydanej przez Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa w dniu 29 lipca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.53.2020.AJur o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację inwestycji polegającej na: "Budowie fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie działki nr 525/1, obręb Stare Drzewce, gmina Szlichtyngowa, Powiat Wschowski"; **działając** na podstawie art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 570), art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2000) w powiązaniu z art. 59 ust. 1 pkt. 2, art. 62 ust. 1, art. 66 w zw. z art. 69 ust. 1, art. 71 ust. 2 pkt. 2, art. 73 ust. 1, art. 74 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt. 4, art. 80, art. 82 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029)

orzeka:

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia
przez organ I instancji

UZASADNIENIE:

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na podstawie art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 1, art. 81 ust. 3, art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 i ust 3 ustawy z dnia 3 października 2008 roku o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2081 ze zm.), zwanej dalej „ustawą OOS”, „§2 ust 1 pkt 51) oraz §3 ust. 1 pkt 51) lit b), 47, 54) lit b), 73), 74), 82) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.)”, a także art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm.), § 3 pkt 8 Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z 14 września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa (Dz. U. woj. Lubuskiego rok 2021 poz. 1981), po ponownym rozpatrzeniu wniosku z dnia 28 czerwca 2019 r. (data wpływu -1 lipca 2019 r.) Pana Jarosława Michalskiego i Pani Patrycji Katarzyny Dworczak-Michalskiej o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko pn. „Budowa fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie dz. nr 525/1, obręb Stare Drzewce w m. Stare Drzewce, gm. Szlichtyngowa, Powiat Wschowski”, odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację inwestycji polegającej na „Budowie fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie działki nr 525/1, obręb Stare Drzewce w m. Stare Drzewce, gm. Szlichtyngowa, Powiat Wschowski”.

W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że wnioskiem z 28 czerwca 2019 r. (data wpływu do - 1 lipca 2019 r.) Pan Jarosław Michalski i Pani Patrycja Katarzyna Dworczak-Michalska, wystąpili do Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na „Budowie fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie dz. nr 525/1, obręb Stare Drzewce w m. Stare Drzewce, gm. Szlichtyngowa, Powiat Wschowski”.

Pismami z dnia 11 lipca 2019 r, znak SOŚ.6220.5.2019.AWty oraz z 5 sierpnia 2019 r., znak SOŚ.6220.5.2.2019.AWty organ wezwał Wnioskodawców do uzupełnienia braków formalnych złożonego wniosku. Uzupełnienia dokonano pismami z dnia 25 lipca 2019 r. i dnia 21 sierpnia 2019 r.

Pismem z 29 sierpnia 2019 r., znak SOŚ.6220.5.3.2019.AWty, zawiadomiono strony o wszczęciu postępowania administracyjnego. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania zostało

podane do publicznej wiadomości poprzez zamieszczenie na stronie internetowej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, w Biuletynie Informacji Publicznej Urzędu Miasta i Gminy Szlichtyngowa, na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu oraz na tablicy ogłoszeń w Sołectwie Stare Drzewce i Gola. Jednocześnie poinformowano strony o możliwości wzięcia czynnego udziału na każdym etapie postępowania administracyjnego.

Na podstawie przeprowadzonej analizy uwarunkowań wynikających z art. 80 ust. 1 ustawy OOS, kierując się wynikami uzgodnienia oraz ustaleniami wynikającymi ze zgromadzonego materiału dowodowego (raport wraz z uzupełnieniami, pisma Mieszkańców, wyjaśnienia) i wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa, organ w dniu 28 lutego 2020 r., znak: SOŚ.6220.5.17.19.AWty wydał decyzję odmawiającą ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji planowanego przedsięwzięcia.

Pani Patrycja Katarzyna Dworczak-Michalska oraz Pan Jarosław Michalski, pismem z dnia 9 marca 2020 r. (data wpływu -12 marca 2020 r.) złożyli odwołanie od w/w decyzji Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa z 28 lutego 2020 r.

Decyzją nr SKO-1649/71-S/20 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze uchyliło w całości zaskarżoną decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa z dnia 28 lutego 2020 r. i przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego jej rozpatrzenia.

Po zapoznaniu się z decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa, działając na podstawie art. 64 § 2 kpa, w związku z art. 66 ust. 1 pkt 1, 19 i 19a, art. 74 ust. 1 pkt. 3, 3a oraz art. 74a ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (t. j. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 ze zm. - określanej dalej ustawą oos) pismem z dnia 7 grudnia 2020 r. znak: SOŚ.6220.5.1.2020.AŚwi stwierdził, że złożony przez Wnioskodawcę 1 lipca 2019 r. wniosek jest niekompletny i wezwał wnioskodawcę do usunięcia braków formalnych i złożenia wyjaśnień.

W piśmie z dnia 16 grudnia 2020 r. pełnomocnik Wnioskodawcy przedstawił uzupełnienia i wyjaśnienia do raportu oddziaływania na środowisko autorstwa prof. dr hab. inż. Jerzego Zwoździaka oraz dr. inż. Łukasza Szalaty.

Po zapoznaniu się z uzupełnieniem Raportu, Organ, działając na podstawie art. 77 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 4 ustawy oos wystąpił z prośbą o wyrażenie opinii w sprawie realizacji przedsięwzięcia w oparciu o uzupełnienie przedłożone przez Inwestora do:

1. Marszałka Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. znak: SOŚ.6220.5.3.2020.AŚwi,

2. Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. znak: SOŚ.6220.5.4.2020.AŚwi,
3. Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. znak: SCŚ.6220.5.5.2020.AŚwi,
4. Dyrektora Zarządu Zlewni w Zielonej Górze Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. znak: SOŚ.6220.5.6.2020.AŚwi.

Pismem z dnia 22 stycznia 2021 r. znak: SOŚ.6220.5.7.2020.AŚwi Organ zawiadomił Strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 31 marca 2021 r. ze względu na konieczność zgromadzenia w aktach sprawy dokumentacji o której mowa w art. 77 ust. 1 pkt. 1, 2, 3 i 4 ustawy ooś, tj. uzgodnień warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia.

25 stycznia 2021 r. pismem znak: WR.ZZŚ.7.052.4.2021.ML W RKW-2021-246 Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Zarządu Zlewni w Zielonej Górze zawiadomił Organ o przekazaniu pisma według właściwości do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich we Wrocławiu.

Pismem z dnia 28 stycznia 2021 r., znak: DŚ.II.7222.2.3.2021 Marszałek Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze zwrócił się do Organu z prośbą o informację, czy przedłożony w dniu 3 września 2019 r. Raport jest ostatecznym, czy też dla planowanego przedsięwzięcia będzie przeprowadzona oraz wzięta pod uwagę ponowna analiza wraz z kontrraportem. W odpowiedzi, pismem z dnia 2 lutego 2021 r. znak: SOŚ.6220.5.10.2020.AŚwi Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa poinformował, że przedłożony przez Inwestora Raport wraz z uzupełnieniem jest Raportem ostatecznym.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim pismem znak: WZŚ.4221.35.2021.SL poinformował, że podtrzymuje swoje stanowisko wyrażone w postanowieniu z 7 listopada 2019 r. znak: WZŚ.4242.84.2019.SL.

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowej Soli pismem znak: NZ.4301.2.2021 wyraził w przedmiotowej sprawie opinię pozytywną dla wariantu obejmującego budowę fermy wraz z biogazownią.

25 lutego 2021 r. Marszałek Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, pismem znak: DŚ.II.7222.2.3.2021 poinformował, że podtrzymuje pozytywną opinię wydaną w dniu 20 listopada 2019 r., znak: DŚ.7222.2.20.2019.

2 marca 2021 r. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, pismem znak:

WR.RZŚ.4360.13.2021.AK postanowił uzgodnić realizację przedsięwzięcia, a także określił warunki jego realizacji.

Po zapoznaniu się z powyższymi opiniami oraz uzgodnieniami, Organ zawiadomił strony o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 30 czerwca 2021 r. , ze względu na konieczność przeprowadzenia procedury o której mowa w art. 33 ust. 1 oraz art. 79 ust. 1 ustawy ooś, tj. zapewnienie udziału społeczeństwu w postępowaniu w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

7 kwietnia 2021 r. do Organu wpłynęło ponaglenie złożone przez wnioskodawców, które organ wraz z niezbędnymi aktami i wyjaśnieniami, przesłał do organu II instancji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2021 r. znak: SKO-2139/34-B/21 uznało ponaglenie z 7 kwietnia 2021 r. za niezasadne, albowiem w ocenie SKO organ rozpatrujący sprawę nie dopuścił się ani beczynności ani przewlekłości w tej sprawie.

12 kwietnia 2021 r. obwieszczeniem znak SOS.6220.5.14.2020.AŚwi organ podał do publicznej wiadomości informację o procedurze udziału społeczeństwa w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Ponadto zawiadomiono wszystkich zainteresowanych o możliwości zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o możliwości składania uwag i wniosków.

20 kwietnia 2021 r. Stowarzyszenie „Jesteśmy Razem przy Szkole Podstawowej w Starych Drzewcach", z siedzibą Stare Drzewce 55, 67-407 Szlichtyngowa, zwróciło się do Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa z wnioskiem o dopuszczenie Stowarzyszenia na prawach strony w przedmiotowym postępowaniu. Tego samego dnia do organu wpłynęło pismo Rady Sołectkiej oraz mieszkańców wsi Stare Drzewce, w którym to jego autorzy wyrazili swój sprzeciw wobec planowanej inwestycji na terenie wsi Stare Drzewce.

26 kwietnia 2021 r. organ prowadzący postępowanie, postanowieniem znak: SOŚ.6220.5.18.2020.AŚwi, dopuścił na prawach strony Stowarzyszenie „Jesteśmy Razem przy Szkole Podstawowej w Starych Drzewcach" do udziału w przedmiotowym postępowaniu. Również 26 kwietnia 2021 r. do organu wpłynął wniosek Stowarzyszenia „Nasza Wieś", Gola 78, 67-407 Szlichtyngowa, o uznanie Stowarzyszenia za stronę w toczącym się postępowaniu, a także pismo mieszkańców miejscowości Gola dotyczące sprzeciwu sołectwa wobec planowanego przedsięwzięcia. Stowarzyszenie „Nasza Wieś" zostało uznane za stronę w postępowaniu postanowieniem znak: SOŚ.6220.5.21.2020.AŚwi z dnia 28 kwietnia 2021 r.

28 kwietnia 2021 r. do wiadomości Burmistrza Miasta i Gminy w Szlichtyngowej zostało przesłane pismo Stowarzyszenia „Jesteśmy Razem przy Szkole Podstawowej w Starych Drzewcach”, adresowane do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie, a które dotyczyło zaskarżenia postanowienia Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 2 marca 2021 r. znak: WR.RZŚ.4360.13.2021.AK. Tego samego dnia została złożona do organu lista z podpisami mieszkańców m. Goli wraz z pismem wyrażającym sprzeciw przeciwko powstaniu fermy trzody chlewnej w sąsiedztwie miejscowości Gola.

30 kwietnia 2021 r. do wiadomości Burmistrza Miasta i Gminy w Szlichtyngowej zostało przesłane pismo Stowarzyszenia „Nasza Wieś”, zaskarżające postanowienie Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z dnia 2 marca 2021 r. znak: WR.RZŚ.4360.13.2021 .AK.

6 maja 2021 r. do organu wpłynęło pismo radnej Rady Miasta i Gminy w Szlichtyngowej p. Wioletty Orłowskiej oraz mieszkańców miejscowości Stare Drzewce wraz z podpisami mieszkańców z prośbą o ponowne rozpatrzenie sprawy budowy fermy zarodowej trzody chlewnej ze względu na zbyt bliską lokalizację inwestycji względem ujęcia wody w Starych Drzewcach.

„Mając na uwadze powyższe wnioski i uwagi społeczeństwa, które wpłynęły w trakcie trwającej procedury udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu, 10 maja 2021 r. po raz kolejny wezwano pełnomocnika Wnioskodawcy, p. Łukasza Szalotę, do wyjaśnienia niejasności raportu. Przedmiotowe uzupełnienie wpłynęło do Organu 26 maja 2021 r.”

24 maja 2021 r. Organ zwrócił się pismem znak: SOŚ.6220.5.25.2020.AŚwi do Prezesa Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z prośbą o informację, czy w związku z pismami Stowarzyszeń „Jesteśmy Razem przy Szkole Podstawowej w Starych Drzewcach” (pismo z 27 kwietnia 2021 r.) oraz „Nasza Wieś” (pismo z 29 kwietnia 2021 r.) dojdzie do dodatkowych rozstrzygnięć w przedmiocie opinii dot. planowanej inwestycji. Odpowiedź na ww. pismo wpłynęła do tut. Organu 15 czerwca 2021 r.

18 czerwca 2021 r. pismem znak: SOŚ.6220.5.26.2020.AŚwi ponownie wezwano pełnomocnika Wnioskodawcy do uzupełnienia wątpliwości i wyjaśnień dotyczących planowanej inwestycji.

„23 czerwca 2021 r. pełnomocnik Wnioskodawcy zwrócił się do Burmistrza Miasta i Gminy w Szlichtyngowej z prośbą o dostarczenie uwag społeczeństwa wynikających z procesu konsultacji społecznych przedmiotowej dokumentacji”.

30 czerwca 2021 r. do Burmistrza Miasta i Gminy w Szlichtyngowej wpłynęło do wiadomości pismo Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie Krajowego Zarządu Gospodarki Wodnej o braku podstaw formalno-prawnych do rozpatrzenia zażaleń Stowarzyszeń.

5 lipca 2021 r. zawiadomieniem znak: SOŚ.6220.5.28.2020.AŚwi organ powiadomił strony o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 31 sierpnia 2021 r. ze względu na wezwanie Inwestora do złożenia dodatkowych wyjaśnień i konieczność ponownego przeprowadzenia procedury udziału społeczeństwa w postępowaniu po wpłynięciu przedmiotowych wyjaśnień. Wyjaśnienia te zostały złożone w organie 15 lipca 2021 r.

Mając na uwadze fakt, że w toku postępowania pojawiły się dodatkowe wyjaśnienia stanowiące uzupełnienie raportu załączonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia, 20 lipca 2021 r. Organ działając na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy ooś, ponownie zwrócił się z prośbą do organów opiniujących i uzgadniających o informację, czy organy te podtrzymują swoje opinie o uzgodnieniach dotyczące realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia ze względu na pojawienie się nowych informacji wynikających z dostarczonych uzupełnień.

13 sierpnia 2021 r. pismem znak: WZŚ.4221.130.2021.SL Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w postanowieniu z 7 listopada 2019 r. znak: WZŚ.4242.84.2019.SL.

16 sierpnia 2021 r. pismem znak: NZ.4301.2.2021 Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Nowej Soli podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w opinii wydanej dnia 19 lutego 2019 r. znak: NZ.4301.2.2021 wraz z wymogami w niej zawartymi.

25 sierpnia 2021 r. pismem znak: WR.RZŚ.4360.13.2021.AK Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podtrzymał swoje stanowisko zawarte w postanowieniu z dnia 2 marca 2021 r. znak: WR.RZŚ.4360.13.2021 .AK.

24 sierpnia 2021 r. Marszałek Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, pismem znak: DŚ.II.7222.2.15.2021, zwrócił się do Organu z prośbą o informację, czy przedłożony w dniu 3 września 2019 r. Raport wraz z uzupełnieniami jest raportem ostatecznym, czy też dla planowanego przedsięwzięcia będzie przeprowadzona oraz wzięta pod uwagę ponowna analiza wraz z kontrraportem. W ocenie Marszałka, przeprowadzenie ponownej analizy skutkowałoby zawieszeniem przez Burmistrza postępowania w przedmiotowej sprawie powiadomiono strony postępowania o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 31 grudnia. „Co za tym idzie, 28

września 2021 r. obwieszczeniem znak: SOŚ.6220.5.38.2020.AŚwi poinformowano o kolejnej procedurze udziału społeczeństwa w przedmiotowym postępowaniu.

7 października 2021 r. Stowarzyszenie „Nasza Wieś” zawnioskowało o przeprowadzenie specjalistycznej analizy raportu dołączonego przez Inwestora do wniosku o wydanie decyzji środowiskowej poprzez sporządzenie kontrraportu. Swoją prośbę Stowarzyszenie „Nasza Wieś” umotywowало tym, że w ocenie Stowarzyszenia sporządzony przez Inwestora raport oddziaływania na środowisko nie odzwierciedla faktycznego wpływu na środowisko, jaki będzie miała przedmiotowa inwestycja.

21 października 2021 r. organ zlecił Eko-log sp. z o.o. z/s w Poznaniu wykonanie kontrraportu do raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Wykonawca zobowiązał się do wykonania przedmiotu zamówienia w terminie do dnia 30 czerwca 2022 r.

27 października 2021 r., działając na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 kpa w związku z art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy ooś, postanowieniem znak: SOS.6220.5.42.2020.AŚwi zawieszono postępowanie administracyjne w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przedsięwzięcia.

10 listopada 2021 r. do Organu wpłynęło zażalenie Wnioskodawców, p. Jarosława Michalskiego oraz p. Katarzyny Dworcak - Michalskiej na ww. postanowienie o zawieszeniu postępowania.

17 listopada 2021 r. pismem znak: SOŚ.6220.5.45.2020.AŚwi przekazano zażalenie z 10 listopada 2021 r. wraz z niezbędnymi odpisami akt sprawy, postanowieniem SOS.6220.5.42.2020.AŚwi, pismem Marszałka Województwa Lubuskiego znak: DS.II.7222.15.2021 oraz uzasadnieniem do toku prowadzonego postępowania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze.

Postanowieniem nr SKO-6631/197-S/21 Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze uchyliło zaskarżone postanowienie z dnia 27 października 2021 r. znak: SOS.6220.5.42.2020.AŚwi i przekazało sprawę organowi I instancji do ponownego jej rozpatrzenia.

Po zapoznaniu się z orzeczeniem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa dnia 1 marca 2022 r., znak: SOS.6220.5.48.2020.AŚwi zawiadomił o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 31 maja 2022 r.

„4 marca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.49.2020.AŚwi Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa poinformował pełnomocnika inwestora Pana dr inż. Łukasza Szalagę, iż zgodnie z zapisami Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14

września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa, lokalizacja wnioskowanego przedsięwzięcia na działce o nr. 525/1 obręb Stare Drzewce nie będzie możliwa. W odpowiedzi na pismo z dnia 4 marca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.49.2020.AŚwi, Inwestor wskazał iż nie ma zastosowania w stosunku do procedowanej sprawy z uwagi na stan prawny obecnie procedowanej sprawy. Toczące się postępowanie jest procedowane według stanu prawnego wszczęcia postępowania, czyli 28 czerwca 2019 r. Następujące zmiany prawne od momentu wszczęcia postępowania nie mogą mieć zastosowanie w procedurze administracyjnej".

31 maja 2022 r., znak: SCŚ.6220.5.48.1.2020.AJur Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zawiadomił o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do 29 lipca 2022 r. lipca 2022 r. do tut. Organu wpłynęło ponaglenie, złożone przez wnioskodawców, na przedmiotowe postępowanie administracyjne

6 lipca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.50.2020. AJur Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa działając na podstawie art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks Postępowania Administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) zawiadomił strony postępowania o zgromadzeniu całego materiału dowodowego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia oraz o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

7 lipca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.51.2020. AJur Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa na podstawie art. 75 § 1 w zw. z art. 77 § 1 KPA " (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) postanowił dopuścić dowód w postaci „Kontraportu do raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko pn. „Budowa fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie dz. nr 525/1, obręb Stare Drzewce w m. Stare Drzewce, Gm. Szlichtyngowa, Powiat Wschowski", sporządzony przez Zespół pod kierunkiem Pana mgr Jakuba Smakulskiego jako dowód w prowadzonym postępowaniu.

Zarówno postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. jak i uzgodnienie Dyrektora Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie RZGW we Wrocławiu, a także opinia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli i Marszałka Województwa Lubuskiego zostały wydane na podstawie opracowanego przez inwestora Raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z jego uzupełnieniami oraz w oparciu o przepisy prawa.

Organ w celu przeanalizowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko zlecił opracowanie opinii i kontraportu w sprawie przedsięwzięcia pn. „Budowa fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie dz. nr 525/1, obręb Stare Drzewce

w m. Stare Drzewce, gm. Szlichtyngowa, Powiat Wschowski". Sporządzono następujące dokumenty:

- opinia Kancelarii Prawnej dr Macieja Kruś dotycząca oceny przesłanek zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod kątem zapewnienia realizacji celów środowiskowych w zakresie ochrony wód (główny Zbiornik Wód Podziemnych - GZWP nr 306 Wschowa) z dnia 23 kwietnia 2021 r. (data wpływu do tut. Urzędu 27 kwietnia 2021 r.),
- opinia Kancelarii Prawnej dr Macieja Kruś dotycząca udziału społeczeństwa w postępowaniu dotyczącym wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz wpływu społeczeństwa na treść tej decyzji z dnia 21 maja 2021 r.,
- kontrraport do raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Mając na uwadze całokształt zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz uzyskane opinie i uzgodnienia organ doszedł do następujących wniosków.

W ocenie Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko nie przedstawia obiektywnego sposobu realizacji i eksploatacji przedsięwzięcia. Zakres oddziaływania przedsięwzięcia został zawężony do najbliższych położonych terenów. Dla obszaru przedsięwzięcia nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W raporcie stwierdzono, że oddziaływanie przedsięwzięcia będzie zamykało się w granicach działki na której planowana jest inwestycja. Wyznaczenie tego obszaru związane jest z analizą prognozowanej emisji stężenia amoniaku, siarkowodoru, dwutlenku siarki, tlenków azotu, tlenku węgla, TSP pyłu zawieszonego oraz hałasu. Należy również zauważyć, że w treści raportu w rozdziale opisującym oddziaływanie przedsięwzięcia na ludzi na etapie realizacji inwestycji w wielu miejscach jako kontrargument na potencjalne oddziaływanie podano, że nieruchomości rolne przylegające do terenu przedsięwzięcia stanowią własność Inwestora.

Jednakże zgodnie z posiadaną przez Organ wiedzą nie jest to prawda. W bezpośrednim sąsiedztwie działki, na której ma być realizowane przedsięwzięcie, znajdują się działki o nr ewid.: 3169, 525/2, 526, 16. Działki te nie stanowią własności Inwestorów, co potwierdzają uproszczone wypisy z rejestru gruntów wydane przez Starostę Wschowskiego i dołączone do wniosku przez Inwestorów. Jednocześnie, działki stanowiące nieruchomości rolne w najbliższym otoczeniu planowanej inwestycji również nie stanowią własności Inwestorów.

Do miejsca inwestycji prowadzą **drogi gminne**, których parametry techniczne nie są zdolne do przenoszenia obciążeń generowanych przez samochody obsługujące przedsięwzięcie. Pomijając etap budowy przedsięwzięcia, jego eksploatacja będzie wiązała się z ruchem

samochodów ciężarowych tj. dowozem m.in.: pasz oraz wywozem zwierząt, masy pofermentacyjnej.

Odnosząc się do art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy OOS należy stwierdzić, że planowana inwestycja budzi **duży sprzeciw wśród lokalnej społeczności**. Wynik postępowania z udziałem społeczeństwa jest negatywny, zdecydowana większość wniosków, które wpłynęły do tutejszego Urzędu zgłaszały zdecydowany sprzeciw dla inwestycji, na zebraniach również jednogłośnie mieszkańcy byli przeciwni inwestycji z powodu zagrożenia dla życia i zdrowia ludzi oraz degradacji środowiska. Jakkolwiek wskazywane argumenty o realizacji inwestycji na innych gruntach w granicach innej gminy nie mogą być przedmiotem analizy przez organ wydający decyzje z uwagi na wolność prowadzenia działalności gospodarczej i prawo do swobodnego kształtowania decyzji o lokalizacji przedsięwzięcia, to jednak analizując zagadnienie organ nie może nie wziąć pod uwagę ogromnej skali inwestycji. Krajobraz rolniczy miejscowości, zostanie całkowicie zmieniony poprzez tego typu przedsięwzięcie. Na terenach planowanej inwestycji znajdują się przede wszystkim małe rodzinne gospodarstwa nie nastawione na produkcję przemysłową w zakresie hodowli zwierząt. Brak kompletnego pokrycia gminy z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego doprowadza często do sytuacji, w której dochodzi do konfliktów przestrzennych. Niemniej jednak w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Szlichtyngowa zatwierdzonym uchwałą Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa nr VIII/76/99 z dnia 15 lipca 1999 r. teren planowanego przedsięwzięcia stanowi teren rolniczej przestrzeni produkcyjnej. W treści studium zapisano, że wyrazem polityki gminy w zakresie ochrony rolniczej przestrzeni produkcyjnej jest ograniczenie ich przeznaczenia pod zabudowę. W części dotyczącej ograniczeń i zakazów wprowadzanych w studium w celu ochrony środowiska wpisano, że zakazuje się lokalizowania bezściółkowych ferm hodowli zwierząt oraz dużych ferm bezściółkowych powyżej 300 DJP”.

Analizując zapisy zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 1 lit a ustawy ooś z dnia 3 października 2008 r. (Dz.U. z 2022 r., poz. 1261) Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać: opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności: charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania, w tym w odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią w rozumieniu art. 16 pkt 34 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, cyt.: „stwierdzić należy, jak wskazuje kontrraport, że w raporcie w rozdziale „Warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji” **nie sprecyzowano jasno czy wykopy pod budynki, fundamenty czy zbiorniki będą odwadniane, jak również nie sprecyzowano gdzie zostanie zagospodarowana ziemia z**

wykopów. Dodatkowo opis planowanego przedsięwzięcia przedstawiony w Raporcie nie jest dokładnie sprecyzowany i nie pozwala na pełną ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W dokumentacji brak jest dokładnych danych m. in. dotyczących powierzchni użytkowej zajmowanej przez poszczególne budynki inwentarskie oraz pozostałe budynki i budowle. Co z kolei uniemożliwia weryfikację poprawności wskazanej przez Wnioskodawcę obsady planowanego przedsięwzięcia. Analizując Tabelę „Zestawienie obliczeń zgodnie ze współczynnikami przeliczania sztuk maksymalnych na DJP dla poszczególnych zwierząt”, **brakuje dokładnych wyliczeń jaka jest możliwa obsada wynikająca z powierzchni budynków.** Stąd też istotną kwestią dla postępowania o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest dokładne określenie realnych możliwości utrzymania zwierząt. Na podstawie zebranych danych nie można przeprowadzić obliczeń maksymalnej obsady zwierząt na terenie planowanego przedsięwzięcia, ponieważ w Raporcie OOS wskazano jedynie powierzchnię zabudowy poszczególnych budynków, nie wskazując powierzchni użytkowej pomieszczeń.

W przedłożonych przez Inwestora dokumentach brak szczegółowych informacji na temat dokładnej mocy biogazowni rolniczej do wytwarzania pośrednio biogazu w wyniku beztlenowej fermentacji biomasy pochodzenia zwierzęcego i roślinnego, ponieważ wskazanie, że przedmiotowa instalacja będzie miała moc do 1 MW jest nie wystarczająca.

Jak wskazuje mecenas Maciej Kruś w opinii prawnej dotyczącej oceny przesłanek zawartych w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia pod kątem zapewnienia realizacji celów środowiskowych w zakresie ochrony wód (główny Zbiornik Wód Podziemnych - GZWP nr 306 Wschowa) pismem Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim postanowieniem utrzymał warunki uzgodnienia i wskazał „Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy oos” (ustawa o oos = u.i.o.ś) w tych wymaganiach wskazuje „Wykonać ujęcie wody o zdolności eksploatacyjnej do 10 m³/h”. Jednakże w Raporcie na stronie 12 w zakresie przedsięwzięcia wskazano „ujęcia wód podziemnych, składającego się z dwóch studni, o dopuszczalnej wydajności 43 m³/h, zlokalizowanego na terenie fermy zarodowej trzody chlewnej”. Wynika z tego, że każdy wariant przedsięwzięcia zakłada budowę ujęcia wód podziemnych o dopuszczalnej wydajności 43 m³/h. Organ wydający decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, wydaje ją między innymi na podstawie wyników uzgodnienia Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim oraz raportu co wynika z art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. Pkt 1 i art. 80 ust. 1 pkt 2 u.i.o.ś.

W związku z postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim, które jest wiążące w tym zakresie, organ wydający decyzje powinien uwzględnić Postanowienie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim oraz odmówić wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach ze względu na brak możliwości zrealizowania przedsięwzięcia w którymkolwiek z wariantów zaproponowanych przez wnioskodawcę, co wynika z art. 81 ust. 1 u.i.o.ś.

Przedstawione w Raporcie informacje opisują dokładnie sposób postępowania ze ściekami bytowymi oraz wodami opadowymi i roztopami zarówno na etapie realizacji, jak również funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia. Jednakże należy zwrócić uwagę na fakt, że w raporcie opisując planowane przedsięwzięcie wskazano, że w ramach realizacji ujęcia wód podziemnych będzie konieczność realizacji stacji uzdatniania wody. W dalszej części opracowania pominięto ten fakt. Należy podkreślić, że w wyniku procesu uzdatniania wody powstają ścieki przemysłowe, które należy w jakiś sposób odprowadzić, natomiast w dokumentacji brak informacji w tym zakresie.

Z analizy kontrraportu wynika, że w Raporcie przedstawiono obliczenia ilości gnojowicy jaka będzie powstawała w związku z funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia oraz wskazano szczegółowo sposób jej zagospodarowania. Z analizy treści przedstawionych dokumentów wynika, że Wnioskodawca będzie zagospodarowywał powstałą w związku z funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia gnojowicę w planowanej do realizacji biogazowni, a powstałą masę pofermentacyjną wykorzystywał na polach jako nawozy naturalne na obszarach pól uprawnych. Z informacji zawartych w dokumentach stanowiących materiał dowodowy w sprawie wynika, że Wnioskodawca oświadczył, że „poferment będzie wywożony w 100% na pola inwestora”. Jednocześnie w piśmie z dnia 23 kwietnia 2021 r. pełnomocnik inwestora wskazał, że poferment będzie zagospodarowywany na obszarach nie należących do wnioskodawcy, na zasadzie pisemnych zgód ich właścicieli. Przedstawił również kopie zgód właścicieli nieruchomości na odbiór nawozów.

*Zgodnie z deklaracjami Inwestora posiada on wystarczającą powierzchnię pól (odpowiedni areal) pod nawożenie. Jednakże, z przedstawionych w raporcie wynika, że **obszar niezbędny do zagospodarowania nawozu to 1338 ha, a areal wskazany przez Wnioskodawcę pod nawożenie to jedynie 939,056 ha.***

Jednocześnie należy zwrócić uwagę na to, że wnioskodawca nie przeanalizował w dokumentach możliwości zagospodarowania masy pofermentacyjnej na wskazanych działkach. Autor Raportu wskazał jedynie na posiadane przez Inwestora działki, co jest nie wystarczające dla przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Część działek wskazana przez

wnioskodawcę, jako miejsce zagospodarowania nawozów w postaci pofermentu jest zlokalizowana na terenie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych. Ponadto, nie wskazano również, że lokalizacja miejsc przeznaczonych pod nawożenie, zlokalizowana jest w obrębie obszaru Natura 2000 oraz obszaru chronionego krajobrazu. W przeprowadzonej analizie inwestor powinien określić również możliwy wpływ realizacji planowanego przedsięwzięcia na obszar Natura 2000. Dodatkowo inwestor nie wskazał ani nie udowodnił, że na tych działkach możliwe jest nawożenie nawozem naturalnym (warunkowane poziomem wód podziemnych).

W związku z tym, na etapie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko należało dokonać szczegółowej analizy możliwości zagospodarowania przedmiotowego nawozu na deklarowanych przez wnioskodawcę terenach oraz wykazać w jakich ilościach oraz z jaką częstotliwością będą one zagospodarowane. Inwestor powinien również doprecyzować w jakim stopniu poferment będzie stanowił frakcję suchą w jakim frakcję mokrą. W związku z tym, brak informacji o frakcji pofermentu, co nakazuje rozumieć.

że poferment będzie stosowany jako frakcja ciekła. Brak jakiegokolwiek mowy o separacji na frakcje. Biorąc pod uwagę zestawienie obiektów inwentarskich, brak mowy o separatorze pofermentu. Mając na uwadze Rozporządzenie Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14 września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa § 3 pkt. 7 Na obszarze, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, wprowadza się następujące zakazy wykonywania robót i czynności: 7) stosowania nawozów naturalnych w postaci płynnej”.

W myśl zaś art. 3 pkt 50 Prawa ochrony środowiska - przez **zrównoważony rozwój** rozumie się taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje proces integrowania działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspakajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności lub obywateli zarówno współczesnego pokolenia jak i przyszłych pokoleń. Dlatego podejmowanie decyzji w sprawach szczególnie ważnych dla środowiska przyrodniczego oraz lokalnych społeczności, należy dokonywać z niezwykłą starannością. Bowiem decyzje te mają znaczący wpływ nie tylko na teraźniejszą sytuację społeczno-gospodarczą, a także na przyszłe pokolenia mieszkańców gminy oraz dalszy, zrównoważony rozwój gminy. Ustawa o samorządzie gminnym nakłada na gminę obowiązek zaspokajania zbiorowych potrzeb mieszkańców, w tym w zakresie ochrony środowiska i przyrody oraz zdrowia i bezpieczeństwa obywateli. Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa jako organ wypełniający obowiązki wynikające z ustawy o samorządzie gminnym, dąży do systematycznego, zrównoważonego rozwoju gminy.

Zgodnie z art. 81 ust. 3 ustawy OOS, odmowa wydania zgody na realizację przedsięwzięcia następuje wówczas gdy z oceny oddziaływania na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 roku - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy.

„Co istotne, GZWP nr 306 zaopatruje w wodę pitną mieszkańców nie tylko Gminy Szlichtyngowa, ale całego powiatu wschowskiego. w związku z czym decyzje podejmowane przez tutejszy Organ, winny zmierzać do tego, żeby zastosować zasadę prewencji, czyli jak najlepiej chronić wody podziemne przed zanieczyszczeniem, ponieważ na tym terenie nie ma innego, alternatywnego zbiornika wód podziemnych. Wszelkie zanieczyszczenia terenu stanowią duże zagrożenie dla tego zbiornika.

Zatem, analizując przedmiotową sprawę tutejszy organ wziął pod uwagę, że niepokój budzi nie tylko możliwość wystąpienia awarii, ale również ilość powstałego przy tak dużej skali produkcji pofermentu, który będzie musiał być wywieziony na pola uprawne, a tym samym istnieje realne zagrożenie przedostania się zanieczyszczeń przez warstwę wodonośną o niskim stopniu izolacji.

Zatem oddziaływanie produkcji zwierzęcej na środowisko ściśle skorelowane jest z wielkością pogłowia zwierząt i ilością pobieranej przez nie paszy. Do środowiska wodnego dostają się niespożytkowane przez uprawy składniki nawozów mineralnych i naturalnych oraz inne substancje używane aktualnie w produkcji rolniczej. Procesy te przebiegają z bardzo różnym nasileniem, w zależności przede wszystkim od właściwości fizyczno - wodnych gleb. Należy podkreślić, że zasilenie poziomu wodonośnego w przypadku GZWP nr 306 Wschowa zachodzi na drodze bezpośredniej infiltracji opadów, których z roku na rok mamy coraz mniej oraz pośrednio przez przesączanie wód nakład występujących powyżej glin zwałowych. Zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej poprzez planowaną inwestycję zmniejszy również retencję wód gruntowych. Występujące w różnych formach, w nawozach naturalnych, azot (głównie amonowy oraz azotanowy) i fosfor (fosforany), jeśli nie zostaną pobrane przez rośliny, przyczyniają się do eutrofizacji wód. Azot amonowy jest częściowo uwalniany do atmosfery, w formie amoniaku, a częściowo ulega nityfikacji do formy azotu azotanowego. Nadmiar niewykorzystanego przez rośliny azotu azotanowego w niewielkim stopniu ulega denityfikacji i jest uwalniany do atmosfery, a pozostała jego część jest wymywana przez wody

gruntowe i następnie może dostawać się do wód podziemnych. Największe zagrożenia wymywania azotanów występują na lekkich, piaszczystych glebach.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód podziemnych jest zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń, zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu, a także ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan. Realizacja omawianej inwestycji spowoduje nadmierną koncentrację różnego rodzaju zanieczyszczeń powodowanych działalnością rolniczą. Po analizie przedłożonego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko stwierdzono, że nadmiar rozpuszczonych, a niewykorzystanych przez rośliny składników mineralnych (zwłaszcza związków azotu i fosforu) zawartych w masie pofermentacyjnej, które przedostaną się do wód podziemnych, powodując ich degradację, przyczyniają się do pogorszenia jakości wody pitnej w ujęciu komunalnym w miejscowości Stare Drzewce, a także poprzez wprowadzanie zanieczyszczeń oraz pogorszenie stanu wód podziemnych wpłyną na nieosiągnięcie celów środowiskowych wyznaczonych dla tych wód.

Organ jednocześnie wskazuje, że podstawą rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie jest § 3 pkt 8 Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14 września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa.

Wskazać należy, że obszar planowanej inwestycji znajduje się na terenie objętym Rozporządzeniem. Zgodnie z § 3 pkt 8 na obszarze, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, wprowadza się zakaz lokalizowania ferm chowu lub hodowli zwierząt w systemie bezściółkowym w liczbie nie mniejszej, niż 210 DJP. Tymczasem zgodnie z kartą informacyjną i raportem planowana jest obsada 2515 DJP. Organ pismem z dnia 4 marca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.49.2020.AŚwi poinformował pełnomocnika inwestora, iż zgodnie z zapisami Rozporządzenia, lokalizacja wnioskowanego przedsięwzięcia na działce o nr 525/1 obręb Stare Drzewce nie będzie możliwa. W odpowiedzi, Inwestor wskazał, iż nie ma zastosowania rozporządzenie w stosunku do procedowanej sprawy. A to z uwagi na to postępowanie powinno być prowadzone na podstawie przepisów z dnia złożenia wniosku. Toczące się postępowanie powinno być procedowane według stanu prawnego wszczęcia postępowania, czyli 28 czerwca 2019 r. Następujące zmiany prawne od momentu wszczęcia postępowania nie mogą mieć zastosowanie w procedurze administracyjnej.

Nie można zgodzić się z takim poglądem. Przepisy powołanego Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14 września 2021 r. nie zawierają

przepisów przejściowych, przepisy Rozporządzenia należy stosować od dnia ich wejścia w życie do każdego postępowania.

Zgodnie z § 4 Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego i Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku wydanym jako późniejszy. Późniejsza bo w dniu 4 października 2021 r. była publikacja w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, stąd należy przyjąć, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 19 października 2021 r.

W ocenie organu jest to przepis prawa materialnego, a nie proceduralnego jak wskazuje pełnomocnik Inwestora.

Na podstawie art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Należy przyjąć, że na podstawie wskazanego Rozporządzenia w ogóle nie jest możliwa realizacja określonego we wniosku przedsięwzięcia. **Stąd skoro nie jest możliwa lokalizacja przedsięwzięcia, to tym bardziej nie jest możliwe wskazanie w drodze decyzji środowiskowych uwarunkowań tego przedsięwzięcia.** W ocenie organu niniejszy stan faktyczny jest podobny do rozwiązania przyjętego w art. 80 ust. 2 ustawy zgodnie z którym właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony. Co prawda Rozporządzenie nie jest miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego ale zawiera przepisy ograniczające możliwości lokalizowania przedsięwzięć”.

Wszystkie strony postępowania, na każdym etapie postępowania miały zagwarantowany czynny udział w postępowaniu. W przedmiotowym postępowaniu zebrany materiał dowodowy w postaci raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko wraz z uzupełnieniami, pisma mieszkańców, materiały zgromadzone w czasie prowadzonych zebrań informacyjnych, w których uczestniczył Inwestor, jego przedstawiciele oraz mieszkańcy pozwoliły na ustalenie istotnych okoliczności w sprawie.

Zgodnie z art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy. Natomiast, zgodnie z art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej ocenia na podstawie całości materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

„Na podstawie przeprowadzonej analizy uwarunkowań wynikających z art. 80 ust. 1 ustawy OOS, kierując się wynikami uzgodnienia oraz ustaleniami wynikającymi ze zgromadzonego materiału dowodowego (raport wraz z uzupełnieniami, pisma Mieszkańców, wyjaśnienia, Kontraportu oraz Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z 14 września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa oraz opinie prawne mecenas Macieja Krusia) i wynikami postępowania z udziałem społeczeństwa, organ stwierdził, że zasadne jest odmówić zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na „Budowie fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie dz. nr 525/1, obręb Stare Drzewce w m. Stare Drzewce, Gm. Szlichtyngowa, Powiat Wschowski”.

Od przedmiotowej decyzji odwołanie, z zachowaniem ustawowego terminu złożył pełnomocnik wnioskodawców. W odniesieniu do zaskarżonej decyzji wskazał cyt.:

„- niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Na terytorium działki objętej decyzją nie uchwalono miejscowy plan zagospodarowania terenu, co w zasadzie powinno kończyć jakiekolwiek rozważania w tej kwestii w świetle art. 80 ust. 2 ustawy, zgodnie z którym „Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony” a *contrario* brak uchwalenia takiego planu, jak w realiach tej sprawy wyklucza możliwość wydania decyzji odmownej na tej podstawie). Wskazać należy jednak dodatkowo, iż realizacja przedsięwzięcia objęta przedmiotową decyzją nie koliduje z przepisami „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania gminy i miasta Szlichtyngowa, wyk. Instytut Gospodarki Przestrzennej i Komunalnej Warszawa, 1998 r.”. Zgodnie z uchwałą nr XII/121/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 30 grudnia 1999 r., działki sąsiednie znajdujące się po stronie południowej, południowo-zachodniej działki nr 525/1 wyznaczone zostały, jako obszar zorganizowanej działalności inwestycyjnej o symbole PP, gdzie funkcją podstawową jest - produkcja, przetwórstwo, usługi i rzemiosło. Po stronie północno-zachodniej znajdują się lasy. Zgodnie z uchwałą VII/76/99 Rady Gminy i Miasta Szlichtyngowa z dnia 15 lipca 1999 r. w sprawie „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy i Miasta Szlichtyngowa”, tereny położone po północnej oraz wschodniej stronie przedmiotowej działki 525/1 nie należą do terenów zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej. Główną funkcją terenów przyległych jest uprawa rolna. Najbliżej zlokalizowana zabudowa

mieszkaniowa (zagrodowa) znajduje się w odległości około 926 m na południowy zachód od granicy inwestycji (miejscowość Gola).

odmowy uzgodnienia warunków realizacji bądź wydania negatywnej opinii, przez organy o których mowa w art. 77 ust. 1 ww. ustawy,

W trakcie procedowania omawianej decyzji uzyskano pozytywne opinie na realizację przedsięwzięcia od Marszałka Województwa Lubuskiego, Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Nowej Soli, Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. (okoliczność niekwestionowana w decyzji)

-braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie

Decyzja została wydana w zakresie wnioskowanego wariantu realizacji przedsięwzięcia, który wnioskodawca zamierza zrealizować, czym potwierdza brak sprzeciwu wyboru wariantu realizacji przedsięwzięcia.

-wykazania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody,

Planowane przedsięwzięcie znajduje się poza granicami obszarów chronionych, co zostało dodatkowo jednoznacznie potwierdzone w materiale dowodowym.

-wykazania, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne

W dokumentacji tj. Raport oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowej inwestycji jednoznacznie określono wpływ na możliwość nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza. Potwierdzeniem akceptacji warunków oraz zakresu oddziaływania, a także możliwości nieosiągnięcia celów środowiskowych w zakresie gospodarowania wodami, jest pozytywna opinia Dyrektora Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Brak jakichkolwiek dowodów przeciwnych, które miałyby potwierdzić, że przedsięwzięcie negatywnie wpłynie na możliwość osiągnięcia ww. celów środowiskowych:

„-na etapie przeprowadzenia procedury oceny oddziaływania na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia zwrócił się do organów kompetentnych ponownie o zajęcie stanowiska, naruszając tym: art.77 ust.1 – ustawy ooś.

- *brak wykorzystania do formułowania decyzji, jako materiał dowodowy, informacji określonej w art.80 ust.1 pkt.1 ze względu na brak takowych w procedurze (wobec braku wystąpienia ze strony organu I instancji), naruszając tym samym art.80 ust.1 pkt.1 ustawy ooś.*
- *art.9, art.10, art.35 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. 2021 r. poz.735)”.*

Kolegium, po zapoznaniu się z nadesłanym przez organ wraz z odwołaniem „aktami sprawy”, pismem z dnia 28.10.2022 r. wezwało Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa do niezwłocznego (w określonym terminie) nadesłania całości akt sprawy w oryginale. Stosownie do treści art. 36 k.p.a., wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa przesłał akta do organu odwoławczego przy piśmie z dnia 01.12.2023 r.

Pismem z dnia 16.12.2022 r. Kolegium poinformowało strony o uprawnieniach jakie przysługują im zgodnie z art. 10 § 1 k.p.a. i w celu zapewnienia stronom możliwości skorzystania z tych uprawnień, wyznaczyło nowy termin rozpatrzenia sprawy.

Pełnomocnik odwołujących przy piśmie z dnia 02.01.2023 r. przysłał skan wyroku WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 23.11.2023 r., sygn. akt: II SAB/Go 63/22 dotyczący przewlekłego prowadzenia postępowania w I instancji przez Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Zielonej Górze ponownie rozpatrując sprawę na podstawie zgromadzonych akt, zważyło co następuje:

Zaskarżona decyzja nie może pozostać w obrocie prawnym ponieważ wydana została z naruszeniem przepisów postępowania administracyjnego, co tut. Kolegium stwierdziło nie będąc związane granicami odwołania oraz argumentacją w nim zawartą.

W tym miejscu wskazać należy, że podstawę materialnoprawną decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stanowią przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2022 r., poz. 1029), zwanej dalej „ustawą”.

Zważywszy, że wniosek z dnia 28.06.2019 r., który zainicjował postępowanie w przedmiotowej sprawie został złożony w organie w dniu 1 lipca 2019 r., czyli przed wejściem w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach

oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz.U. z 2019, poz. 1712), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”, która weszła w życie w dniu 24.09.2019 r., do przedmiotowej sprawy - zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 tej ustawy - zastosowanie mają **przepisy dotychczasowe** tj. sprzed zmiany, za wyjątkiem jednakże przepisów wskazanych w ust. 2, które stosuje się w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą.

Zgodnie z treścią art. 71 ust. 1 ustawy, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Aby jednak zachodziła konieczność uzyskania, czyli po stronie organu - obowiązek wydania, decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia, niezbędne jest łączne spełnienie dwóch warunków, a mianowicie:

- przedsięwzięcie musi być zakwalifikowane do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (art. 71 ust. 2 ustawy) oraz
- do realizacji danego przedsięwzięcia niezbędne jest uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 pkt 1-27 ustawy, w tym np. dla uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (pkt.1) lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (pkt.3).

Ponadto - a co również istotne w tej sprawie - postępowanie administracyjne o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się (z wyjątkiem wskazanym w art. 73 ust. 2 ustawy) tylko na wniosek i to nie dowolnego podmiotu, a jedynie podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia, czyli inwestora, o czym wprost stanowi przepis art. 73 ust. 1 ustawy.

Wniosek ten musi spełniać, oprócz wymogów formalnych (procesowych), także wymogi materialne określone w art. 74 ust. 1 ustawy. Do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć m.in.: w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia; w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia; poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie; mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a

zдание drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3; wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a. Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko i kartę informacyjną przedsięwzięcia przedkłada się w formie pisemnej oraz na informatycznych nośnikach danych z ich zapisem w formie elektronicznej w liczbie odpowiednio po jednym egzemplarzu dla organu prowadzącego postępowanie oraz każdego organu opiniującego i uzgadniającego.

Organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest, zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ustawy - wójt, burmistrz, prezydent miasta - w przypadku pozostałych przedsięwzięć nie wymienionych w tym przepisie, czyli jak w tej sprawie.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (art. 79 ust. 1 ustawy).

Decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, z uwzględnieniem wyjątków wskazanych w zdaniu drugim tego przepisu (patrz: art. 80 ust. 2 ustawy).

Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, **wydawanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko**, została określona w **art. 82** ustawy. I tak w szczególności decyzja taka winna bezwzględnie zawierać określenie: rodzaju i miejsca realizacji przedsięwzięcia, warunki wykorzystywania terenu w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, ze szczególnym uwzględnieniem konieczności ochrony cennych wartości przyrodniczych, zasobów naturalnych i zabytków oraz ograniczenia uciążliwości dla terenów sąsiednich, wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 ustawy, w szczególności w projekcie budowlanym, w przypadku decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy (patrz: art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy).

Nadto w przypadku gdy z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika potrzeba: wykonania kompensacji przyrodniczej - w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach stwierdza się konieczność wykonania tej kompensacji; zapobiegania, ograniczania oraz monitorowania oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – organ nakłada obowiązek tych działań (patrz: art. 82 ust. 1 pkt 2 ustawy).

Według treści art. 82 ust. 1 pkt 4 i pkt 5 ustawy w decyzji środowiskowej przedstawia się także stanowisko w sprawie konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 (z zastrzeżeniem wyjątków niemających znaczenia w tej sprawie) oraz można nałożyć na wnioskodawcę obowiązek przedstawienia analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia (co miało miejsce w odniesieniu do rozpatrywanej sprawy).

Zgodnie zaś z treścią **art. 80 ust. 1** ustawy, jeżeli (tak jak w rozpatrywanej sprawie) była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Przepis art. 59 ust. 1 ustawy stanowi, że przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko może mieć zatem charakter obowiązkowy lub fakultatywny w zależności od rodzaju zamierzonego przedsięwzięcia lub miejsca jego realizacji. W pierwszym przypadku ocena oddziaływania na środowisko musi być przeprowadzona zawsze. W drugim przypadku, właściwy organ określa, że taki obowiązek występuje.

Rodzaje przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, zostały określone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), zwanego dalej „rozporządzeniem”.

I tak - przedmiotowe w sprawie przedsięwzięcie polegające na: "Budowie fermy zarodowej trzody chlewnej wraz z niezbędną infrastrukturą na terenie działki nr 525/1, obręb Stare Drzewce, gmina Szlichtyngowa, Powiat Wschowski", zostało zakwalifikowane przez wnioskodawcę we wniosku zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), jako **przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko; a zatem jego realizacja wymagała obligatoryjnego sporządzenia Raportu.**

W tym, miejscu należy zaznaczyć, że wydana w niniejszej sprawie poprzednia decyzja Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa z dnia 28.02.2020 r., została wyeliminowana z obrotu prawnego decyzją kasacyjną tut. Kolegium z dnia 21 sierpnia 2020 r., nr SKO-1649/71-S/20.

W uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy zaznaczył m.in. cyt.:

„wnioskodawca wskazał, że planowane przez niego przedsięwzięcie zaliczane jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - w myśl § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71), zwanego dalej „Rozporządzeniem”, jako „chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza) współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia” a także do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko wskazanych w § 3 ust. 1 pkt 45, pkt 52a, pkt 70, pkt 71 i pkt 80 Rozporządzenia (Rozporządzenie ma w tej sprawie zastosowanie na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko /Dz. U. z 2019 r., poz. 1839/). Natomiast organ I instancji planowane przedsięwzięcie zaklasyfikował w myśl § 2 ust. 1 pkt 51 oraz § 3 ust. 1 pkt 51 b, pkt 47, pkt 54 b, pkt 73, pkt 74 i pkt 82 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r., poz. 1839), które nie ma w tej sprawie zastosowania, o czym wyżej (!!!). Co ciekawsze Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej we Wrocławiu, jako organ współdziałający,

uzgodnił realizację planowanego przedsięwzięcia, kwalifikując je z kolei w oparciu o przepis § 2 ust. 1 pkt 27a Rozporządzenia (!) - vide : postanowienie tego organu z dnia 18.11.2019 r. Powyższe a istotne rozbieżności, tak po stronie wnioskodawców jak i organów, w kwalifikacji planowanego przedsięwzięcia (w części wykraczającej poza sam chów /hodowlę/ trzody chlewnej w ilości 2515 DJP) nie zostały w tej sprawie wyjaśnione przed wydaniem decyzji przez Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowej, co stanowi o nierozpoznaniu istoty sprawy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym, czego wymaga ustawodawca przepisem art. 104 § 2 k.p.a. ”.

Pomimo w/w wskazań zawartych w wydanej w przedmiotowej sprawie decyzji ksacycznej Kolegium, Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa nie tylko nie wyjaśnił w/w rozbieżności i nieścisłości, a nadto nie dokonał nadal prawidłowej kwalifikacji przedsięwzięcia, co więcej – z niewiadomej składowi orzekającemu przyczyny - **po raz kolejny** wskazał, że wydał decyzję kwalifikując przedsięwzięcie na podstawie cyt.: „§ 2 ust 1 pkt 51) oraz § 3 ust. 1 pkt 51) lit b), 47, 54) lit b), 73), 74), 82) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz. U. z 2019 r., poz. 1839 ze zm.)”?!...

Wezwanie wnioskodawcy do dokonania kwalifikacji przedsięwzięcia bez dokonania samodzielnej, właściwej oceny (organ nawet nie odniósł się do informacji zawartych w piśmie wnioskodawcy z dnia 16.12.2020 r., nie zweryfikował ich i nie ocenił) – w żadnym razie nie spełnia wymogów proceduralnych w zakresie wyjaśnienia istoty sprawy i świadczy o całkowicie dowolnej ocenie organu dot. tej istotnej dla rozstrzygnięcia sprawy kwestii.

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien bezwzględnie zastosować się do w/w, a pominiętych przez Niego w toku prowadzonego postępowania wskazań organu odwoławczego, które obecny skład w pełni podtrzymuje.

Nadto, pomimo, iż organ wezwał pismem z dnia 07.12.2020 r. (k. 390-392) wnioskodawcę do uzupełnienia złożonego wniosku w zakresie dołączenia poświadczona przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej z zaznaczonym obszarem 100 m wokół działki inwestycyjnej, a wnioskodawca w piśmie z dnia 16.12.2020 r. w Ad.1 zaznaczył, że cyt.: „W załączeniu kopia mapy ewidencyjnej wraz z zaznaczonym obszarem 100m wokół działki poświadczona przez właściwy organ” (k. 394-396) – takiego dokumentu przy piśmie brak (vide: akta sprawy), a zatem wniosek złożony w niniejszej sprawie nadal jest niekompletny.

Z kolei przez **ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko**, której dokonuje organ przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy rozumieć postępowanie obejmujące w szczególności:

- weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu (vide: art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy).

W myśl art. 62 ust. 1 ustawy, w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko **określa się, analizuje oraz ocenia** bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy a także - wzajemne oddziaływanie między w/w elementami, nadto - dostępność do złóż kopalin, ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych; możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz wymagany zakres monitoringu. W ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000 określa się, analizuje oraz ocenia oddziaływania przedsięwzięcia na obszary Natura 2000, biorąc pod uwagę także skumulowane oddziaływanie przedsięwzięcia z innymi realizowanymi, zrealizowanymi lub planowanymi przedsięwzięciami (ust.2).

Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i **pozwala organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić.** Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ustalenie w decyzji środowiskowej warunków, pod którymi może zostać zrealizowana planowana inwestycja, nie przesądza jeszcze o jej faktycznej realizacji. Określa jedynie kształt inwestycji z punktu widzenia wymogów ochrony środowiska, dopuszcza jej realizację w wariantcie dla środowiska najkorzystniejszym. Dopiero na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, tj. w postępowaniu o ustalenie warunków zabudowy i zagospodarowania przestrzennego (jeśli na danym terenie nie obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego) i o udzielenie pozwolenia na budowę - następuje konkretyzacja i materializacja warunków określonych w decyzji środowiskowej. Innymi słowy, **decyzja środowiskowa statuuje ograniczenia realizacji przedsięwzięcia konieczne ze względu na wymogi ochrony środowiska w różnych jego aspektach.**

Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, zwany dalej także „raportem”, jest jednym z najważniejszych elementów postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko, mającym ułatwić ustalenie wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Aby opracowanie to w każdym przypadku zawierało informacje niezbędne do zakończenia postępowania w sprawie oceny

oddziaływania na środowisko ustawodawca określił kazuistycznie w art. 66 ustawy elementy, które winien zawierać każdy raport. Ponadto - ponieważ ocena oddziaływania na środowisko, wykonywana podczas postępowania o wydanie decyzji środowiskowej, ma charakter postępowania dowodowego, to dokumenty gromadzone w toku postępowania (w tym raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko) są w rozumieniu k.p.a. środkami dowodowymi, chociaż nie są to dokumenty urzędowe. Oceniane powinny więc być w świetle wymagań stawianych przez k.p.a. środkiem dowodowym, a w szczególności przez przepis art. 75 § 1 k.p.a. Dlatego też raport nie spełniający, bądź to wymagań materialnych, ustalonych w art. 66 ustawy, bądź też wymagań formalnych z art. 75 k.p.a., nie może być uznany za środek dowodowy zgodny z prawem a tym samym – niemożliwym jest zarówno ustalenie, że inwestor wywiązał się z nałożonego na niego obowiązku przedłożenia takiego raportu a w konsekwencji – niemożliwym jest także wydanie prawidłowej decyzji środowiskowej, gdyż nie można przeprowadzić bez w/w Raportu niewadliwej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (patrz: art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. "a" i art. 62 ust. 1 ustawy).

Zgodnie zaś z art. 77 ust. 1 ustawy, jeżeli wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem takiej decyzji organ właściwy uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska oraz zasięga opinii właściwego organu Państwowej Inspekcji Sanitarnej, jak również uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Raport przedłożony przez inwestora (wraz z jego uzupełnieniami), stanowi **podstawowy dowód w sprawie**. Jak wynika jednak z analizy treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa nadal **nie przeanalizował i nie ocenił samodzielnie Raportu pod kątem spełnienia wymogów z art. 66 ustawy**.

I tak, nie ocenił m.in. w ogóle czy przedłożony przez inwestora Raport spełnia np. wymóg z art. 66 ust. 1 pkt. 5 w zakresie przedstawienia opisu wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz **racjonalnego wariantu alternatywnego i racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska** w sytuacji, gdy w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia konieczne jest takie wariantowanie, które stanowi modyfikację tego samego rodzaju przedsięwzięcia w zakresie powodującym różne oddziaływania na środowisko, a więc np. różne usytuowanie obiektów, różne rozwiązania konstrukcyjne, zróżnicowanie pod względem technologii itp.

Racjonalny wariant alternatywny i wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie mogą mieć charakteru abstrakcyjnego czy też teoretycznego. Nie należy więc przedstawiać wariantu, którego faktyczna realizacja jest technicznie lub faktycznie niemożliwa albo jego realizacja jest skazana na niepowodzenie (np. ze względów finansowych czy środowiskowych lub społecznych). Z kolei "alternatywność" oznacza, że wariant ten musi się różnić od wariantu proponowanego przez inwestora w zakresie oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z prawidłową wykładnią art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wymagana wariantowość przedsięwzięcia polega na przedstawieniu co najmniej trzech wariantów z uzasadnieniem ich wyboru. Przedstawione warianty powinny się różnić przede wszystkim pod względem sposobu w jaki wnioskowane przedsięwzięcie będzie oddziaływać na środowisko w związku z różnymi sposobami jego realizacji. Celem wskazania racjonalnego wariantu alternatywnego jest poszukiwanie alternatywnych rozwiązań pozwalających zrealizować przedsięwzięcie w sposób racjonalnie oddziałujący na środowisko. Nie można zatem zredukować wymaganych trzech wariantów w istocie do jednego lub kilku wariantów inwestycyjnych wraz z jednoczesnym uznaniem jednego z wariantów inwestycyjnych za najkorzystniejszy dla środowiska. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska nie może być utożsamiany z jednym z wariantów proponowanych do realizacji przez wnioskodawcę, ponieważ decydującym czynnikiem w wyborze tego ostatniego wariantu jest czynnik najczęściej ekonomiczny, a nie ochrona środowiska (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 13 czerwca 2023 r., sygn. akt: III OSK 1384/22)

Posłużenie się w art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko pojęciem "racjonalnego" wariantu alternatywnego oznacza, że opisywane w raporcie warianty **nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia** (wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt.: II SA/Go 260/19)

„Uchybienie raportu jak brak opisu racjonalnego wariantu alternatywnego oraz brak wskazania argumentacji pozwalającej na uznanie danego wariantu za najkorzystniejszy dla środowiska każdorazowo musi być uznane za wadę pozbawiającą tego rodzaju dowód przydatności dla postępowania, natomiast w przypadku oparcia się przez organy na tego

rodzaju wadliwym dowodzie za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a to jest już wystarczające dla uchylenia decyzji organu I instancji” (wyrok WSA w Krakowie z 11.05.2016 r., II SA/Kr 71/16, LEX nr 2056577). *Gruszecki Krzysztof, Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. IV, LEX/el. 2023).*

Przepis art. 66 ust. 6a) ustawy stanowi, że Raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać informacje umożliwiające analizę kryteriów wymienionych w art. 62 ust. 1 oraz zawierać:

porównanie oddziaływań analizowanych wariantów na:

- a) ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
- b) powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, i krajobraz,
- c) dobra materialne,
- d) zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
- e) formy ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, w tym na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000, oraz ciągłość łączących je korytarzy ekologicznych,
- f) elementy wymienione w art. 68 ust. 2 pkt 2 lit. b, jeżeli zostały uwzględnione w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub jeżeli są wymagane przez właściwy organ,
- g) wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-f;
- 7) uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, z uwzględnieniem informacji, o których mowa w pkt 6 i 6a.

Podsumowując, organ w ogóle nie ocenił czy w **Raporcie została przedstawiona szczegółowa analiza wariantu inwestorskiego i dwóch wariantów alternatywnych, w tym porównania oddziaływania tych wariantów zgodnie z art. 66 ust. 6a ustawy.**

W świetle art. 66 ust. 1 pkt. 15 ustawy istnieje również wymóg, zawarcia w Raporcie, **analizy możliwych konfliktów społecznych.** Tymczasem analiza taka nie została w sposób obiektywny i wyczerpujący przedstawiona w Raporcie.

W tym miejscu należy wskazać, że to głównie uciążliwość odorów prowadzi do powstania konfliktów społecznych. Wobec braku ustawy normującej sposób i zakres badania i oddziaływania odorów na środowisko, podstawę orzekania w przedmiotowej sprawie winna stanowić przede wszystkim skala zjawiska oraz możliwy zakres środków służących ograniczeniu tej uciążliwości, które w rozpoznawanej sprawie prowadzą do konfliktów

społecznych. Raport przedłożony w niniejszej sprawie takiej analizy uciążliwości odorowej nie zawiera w swej treści. Skład orzekający nie podziela przy tym stanowiska autorki Raportu 9vide: uzupełnienie Raportu str. 40, że planowane przedsięwzięcie nie będzie źródłem emisji odorów, zwłaszcza, że będzie ono realizowane na terenie istniejącego już gospodarstwa (oddziaływanie skumulowane).

„Nie można zgodzić się ze stanowiskiem, że skoro w polskim ustawodawstwie nie określono standardów zapachowych uciążliwych dla ludzi, to okoliczność ta nie może "stanowić o formalnych rozstrzygnięciach administracyjno - prawnych" (vide: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24.06.2010 r., sygn. akt.: II SA/Go 303/10).

Dyrektywa Rady (EWG) nr 337 /1985 z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE 15/t.1, s. 248 ze zm.), wskazuje na konieczność przeprowadzenia analizy ogólnego oddziaływania przedsięwzięcia na zdrowie człowieka, co oznacza konieczność brania pod uwagę zarówno czynników negatywnych mających normy określone przepisami, jak też tych, które nie zostały sparametryzowane.

Tymczasem w rozpatrywanej sprawie **organ nie tylko nie ocenił przedłożonego Raportu pod względem spełnienia w/w wymogów, ale i nie wezwał inwestora do uzupełnienia Raportu w tym zakresie**, a nadto sam, pomimo, iż nie miał dostatecznych danych i informacji dotyczących tego zagadnienia - wydał decyzję, co stanowi naruszenie art. 7 w zw. z art. 77§ 1 k.p.a. i art. 80 k.p.a.

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien wezwać inwestora do uzupełnienia przedmiotowego Raportu przez jego autora lub inną osobę posiadającą wiedzę specjalną (co należy udokumentować) odnośnie substancji odorotwórczych oraz ich wpływu na zdrowie i życie ludzi (i to pomimo braku określenia w obecnym stanie prawnym parametrów wielkości stężeń substancji zapachowych w powietrzu; vide: Dyrektywa Rady (RWG) nr 337/1985 z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz. Urz. UE 15/t.1, s. 248 ze zm.) w zakresie szczegółowej i obiektywnej analizy możliwych konfliktów społecznych z tym związanych, w tym odnośnie: skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania, wpływu uciążliwości na zdrowie i życie ludzi.

Rzeczą organu natomiast (pomimo braku norm odorowych) będzie po uzupełnieniu Raportu w w/w zakresie wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi.

Również osoba posiadająca wiedzę specjalną, której organ zlecił dokonanie oceny merytorycznej przedłożonego w przedmiotowej sprawie Raportu poprzez wykonanie „kontraportu” z czerwca 2022 r. wskazała na liczne wady Raportu, w tym w odniesieniu do w/w kwestii cyt.: „Racjonalny wariant alternatywny nie został przez wnioskodawcę opisany w stopniu wystarczającym”.

Z niewidomych składowi orzekającemu przyczyn organ zamiast oprzeć się na stanowisku osoby posiadającej wiedzę specjalną, którą sam powołał do oceny Raportu pod względem merytorycznym, nie wezwał inwestora do uzupełnienia Raportu we wskazanym w kontraporcie zakresie.

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien wezwać inwestora do uzupełnienia przedmiotowego Raportu przez jego autora lub inną osobę posiadającą wiedzę specjalną (co należy udokumentować) odnośnie uciążliwości związanej z wprowadzaniem emisji ze źródeł nieorganizowanych do powietrza, w tym również odorów oraz ich wpływu na zdrowie i życie ludzi (i to pomimo braku określenia w obecnym stanie prawnym parametrów wielkości stężeń w powietrzu) w zakresie szczegółowej i obiektywnej analizy możliwych konfliktów społecznych z tym związanych, w tym odnośnie: skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania, wpływu uciążliwości na zdrowie i życie ludzi oraz w pozostałym zakresie w odniesieniu do: nieścisłości, sprzeczności i kwestii wymagających doprecyzowania i wyjaśnienia.

Rzeczą organu natomiast (pomimo braku norm) będzie po uzupełnieniu Raportu w w/w zakresie wypowiedzenie się na temat skali tego zjawiska, możliwości jego zminimalizowania oraz wpływu tych uciążliwości na zdrowie i życie ludzi.

W tym miejscu należy po raz kolejny przypomnieć, że cyt.: „Na organie spoczywa obowiązek weryfikacji ustaleń sporządzonego raportu w zakresie oddziaływania higienicznego i zdrowotnego na środowisko. Raport jest dokumentem, który podlega ocenie, a sporządzenie go nie zwalnia organu uzgadniającego od czynienia własnych ustaleń zmierzających do weryfikacji przedstawionych danych (vide: wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2007 r., sygn. akt IV SA/Wa 2206/06).

Dodatkowo wskazać należy, że organy administracji w toku prowadzonego przez siebie postępowania winny dążyć do **jednoznacznego ustalenia stanu faktycznego sprawy**. Skoro zatem w sprawie pojawiają się jakiegokolwiek „wątpliwości”, organ winien je wyeliminować i wyjaśnić - przy pomocy dostępnych na gruncie k.p.a. środków dowodowych - a nie dokonywać ustaleń w sytuacji braku należytego wyjaśnienia istotnych dla rozstrzygnięcia

sprawy kwestii i posługiwać się sformułowaniami niejednoznacznymi i niekonkretnymi, bez wnikliwego zbadania danej kwestii.

Przepis art. 81 a § 1 k.p.a. (zasada rozstrzygania wątpliwości interpretacyjnych), nie ma zastosowania w przedmiotowej sprawie (sprawa, w której uczestniczą strony o spornych interesach), co wprost wynika z § 2 tego przepisu.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ winien zatem wyjaśnić wszystkie niejasności np. poprzez zobowiązanie wnioskodawcy (inwestora) do uzupełnienia Raportu w odniesieniu do konkretnych kwestii, które budzą Jego wątpliwości - o ile nie zostały one dostatecznie wyjaśnione w Raporcie. Organ może też w przypadku, gdy wyjaśnienie jakiejś kwestii wymaga wiedzy specjalnej – powołać dowód z opinii biegłego (vide: art. 84 § 1 k.p.a.). Organ winien również zbadać i przeanalizować wszystkie przedłożone do akt uzupełnienia Raportu tak pod względem formalnym jak i w odniesieniu do treści w nich zawartych, czego zaniechał w prowadzonym przez siebie postępowaniu.

Podkreślić przy tym należy, iż na ocenę złożonego przez inwestora Raportu o oddziaływaniu na środowisko nie ma wpływu pozytywne czy też negatywne stanowisko właściwego organu opiniującego czy też pozytywne stanowisko organu uzgadniającego, w tym wypadku np. RDOŚ w Gorzowie Wielkopolskim, gdyż nie są one bezwzględnie wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne postanowienie organu uzgadniającego realizację danego przedsięwzięcia, nie obliguje organu prowadzącego postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - w sytuacji, gdy ten ostatni organ - z uzasadnionych przyczyn - nie akceptuje np. któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego lub w opinii. **Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający** wyraża się tylko w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oddziaływania przedsięwzięcia decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także niedopuszczalności określenia warunków realizacji przedsięwzięcia, w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (por. wyrok NSA z 22 lutego 2017 r., II OSK 1488/15).

Odnosząc się do okoliczności przedmiotowej sprawy, podkreślić należy, że **organ stanowisk w/w organów uzgadniających/opiniujących - nie przeanalizował i nie ocenił**.

W uzasadnieniu decyzji **brakuje ponadto informacji o wynikach konsultacji społecznych** przeprowadzonych przez organ. Organ w uzasadnieniu pominął przedstawienie wyników konsultacji społecznych tj. wskazania - w jakim zakresie zostały one wzięte pod

uwagę i ewentualnie uwzględnione, co stanowi naruszenie cyt. wyżej art. 85 ust. 1 pkt. 1 lit. a ustawy.

Z uzasadnienia zaskarżonej decyzji nie wynika w ogóle (organ nie przytoczył treści konkretnych zastrzeżeń i nie zajął w odniesieniu do nich stanowiska, które konkretnie zarzuty podniesione przez społeczność lokalną organ uznał za zasadne, a które nie i z jakich powodów. Organ analizując stanowisko społeczności lokalnej wyrażone w toku prowadzonego przez Niego postępowania zawierające sprzeciw wobec planowanej do realizacji inwestycji, obowiązany jest wyjaśnić podstawy protestów oraz ustalić ich zasadność i możliwość ich wyeliminowania, czego Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa, zaniechał.

Nadto, o ile uwagi i zastrzeżenia społeczności lokalnej mają charakter merytoryczny, w tym odnoszący się np. do poszczególnych zagadnień i ustaleń Raportu, organ przed dokonaniem samodzielnej oceny ich zasadności, winien zwrócić się do inwestora (do uwag merytorycznych winien odnieść się autor Raportu, który posiada wiedzę specjalną) o ustosunkowanie się do nich.

Organ pomimo, iż w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji powołał się na fakt wystąpienia do inwestora o zajęcie stanowiska dot. w/w kwestii, w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji nie wskazał w jaki sposób inwestor odniósł się do poszczególnych zarzutów i nie dokonał ich samodzielnej oceny.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ winien konwalidować w/w uchybienie, a następnie samemu dokonać oceny zasadności zgłaszanych zarzutów i wskazać na ewentualne możliwości ich wyeliminowania, co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści decyzji, w tym w jej uzasadnieniu.

Kolejna istotna kwestia dotyczy faktu, iż jako przepis mający wpływ na rozstrzygnięcie istoty sprawy Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa wskazał § 3 pkt 8 Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14 września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa.

„Wskazać należy, że obszar planowanej inwestycji znajduje się na terenie objętym Rozporządzeniem. Zgodnie z § 3 pkt 8 na obszarze, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, wprowadza się zakaz lokalizowania ferm chowu lub hodowli zwierząt w systemie beźściółkowym w liczbie nie mniejszej, niż 210 DJP. Tymczasem zgodnie z kartą informacyjną i raportem planowana jest obsada 2515 DJP. Organ pismem z dnia 4 marca 2022 r., znak: SOŚ.6220.5.49.2020.AŚwi poinformował pełnomocnika inwestora, iż zgodnie z zapisami Rozporządzenia, lokalizacja wnioskowanego przedsięwzięcia na działce o nr 525/1 obręb Stare

Drzewce nie będzie możliwa. W odpowiedzi, Inwestor wskazał, iż nie ma zastosowania rozporządzenie w stosunku do procedowanej sprawy. A to z uwagi na to postępowanie powinno być prowadzone na podstawie przepisów z dnia złożenia wniosku. Toczące się postępowanie powinno być procedowane według stanu prawnego wszczęcia postępowania, czyli 28 czerwca 2019 r. Następujące zmiany prawne od momentu wszczęcia postępowania nie mogą mieć zastosowanie w procedurze administracyjnej.

Nie można zgodzić się z takim poglądem. Przepisy powołanego Rozporządzenia Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14 września 2021 r. nie zawierają przepisów przejściowych, przepisy Rozporządzenia należy stosować od dnia ich wejścia w życie do każdego postępowania.

Zgodnie z § 4 Rozporządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Lubuskiego i Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w dzienniku wydany jako późniejszy. Późniejsza bo w dniu 4 października 2021 r. była publikacja w Dzienniku Urzędowym Województwa Dolnośląskiego, stąd należy przyjąć, że Rozporządzenie weszło w życie z dniem 19 października 2021 r.

W ocenie organu jest to przepis prawa materialnego, a nie proceduralnego jak wskazuje pełnomocnik Inwestora."

Odnosząc się do stanowiska wnioskodawcy a zarazem i odwołującego w tej sprawie, skład orzekający wyjaśnia, że jakkolwiek wniosek z dnia 28.06.2019 r., który zainicjował postępowanie w przedmiotowej sprawie został złożony w organie w dniu 01.07.2019 r., czyli przed wejściem w życie ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (t.j. Dz.U. z 2019, poz. 1712), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”, która weszła w życie w dniu 24.09.2019 r. i do przedmiotowej sprawy - zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 tej ustawy - zastosowanie mają **przepisy dotychczasowe** tj. sprzed zmiany, za wyjątkiem jednakże przepisów wskazanych w ust. 2, które stosuje się w brzmieniu nadanym ustawą zmieniającą – jednakże zapis ten dotyczy przedmiotowej ustawy, na podstawie, której organ - tu Burmistrza Miasta i Gminy Szlichtyngowa - wydał zaskarżone orzeczenie. Nie ma on jednak – wbrew stanowisku pełnomocnika odwołujących – zastosowania do innych aktów prawnych, które obowiązują w dacie wydawania przez ten organ decyzji i mają wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Do takich aktów prawnych należy zaliczyć rozporządzenie Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 14 września 2021 r. w sprawie ustanowienia obszaru

ochronnego Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa, wydane na podstawie art. 141 ust.1 i 4 w zw. z art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne.

Skład orzekający zwraca przy tym uwagę, że już w dacie wydawania przez organ decyzji pierwszoinstancyjnej tj. w dniu 29 lipca 2022 r. obowiązywało rozporządzenie Wojewody Lubuskiego i Wojewody Dolnośląskiego z dnia 08 czerwca 2022 r. zmieniające w/w rozporządzenie, co uszło uwagi organu. Nadto z akt sprawy, a w ślad za zgromadzonym w nich materiałem dowodowym również z uzasadnienia wydanego orzeczenia, winno jednoznacznie wynikać, że planowana do realizacji inwestycja znajduje się na terenie, na którym wprowadzony został zakaz z § 3 pkt 8 rozporządzenia, zgodnie z którym na podobszarze, o którym mowa w § 2 ust. 1 pkt 1, wprowadza się zakaz lokalizowania ferm chowu lub hodowli zwierząt w systemie bezściółkowym w liczbie nie mniejszej, niż 210 DJP. Powyższego zabrakło w odniesieniu do planowanej inwestycji, zwłaszcza, że w § 1 rozporządzenia wskazano jedynie ogólnikowo, iż ustanawia się obszar ochronny Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 306 Zbiornik Wschowa, położony na terenie gmin: Sława, Szlichtyngowa i Wschowa oraz województwie dolnośląskim, w powiecie głogowskim na terenie gminy Kotla i że stanowi on pow. 129,23 km² (ust.2), bez doprecyzowania konkretnej lokalizacji. Organ nie powołał przy tym konkretnego fragmentu zał. Nr 3 do rozporządzenia i nie zaznaczył na nim działki inwestycyjnej, ani nie powołał żadnego innego dowodu, z którego wynikałaby lokalizacja przedmiotowej w sprawie inwestycji na terenie objętym w/w zakazem tj. na podobszarze, o którym mowa w § 2 ust.1 pkt.1 rozporządzenia (vide: zmiana rozporządzenia).

Ponownie rozpatrując sprawę organ winien wykazać w/w fakt dowodami załączonymi do akt sprawy.

Przepis art. 80 ust. 2 ustawy stanowi, że właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Skoro zatem dla terenu, na którym inwestor zamierza realizować inwestycję, brak jest mpzp, to przepis ten nie ma w sprawie zastosowania. Organ nie może powoływać się w takiej sytuacji na postanowienia Studium, gdyż akt ten nie ma waloru prawa miejscowego.

Odnosząc się natomiast do podniesionej przez organ kwestii **sprzeciwu społeczności lokalnej** przeciwko planowanej do realizacji inwestycji, wskazać należy, że stanowisko judykatury i orzecznictwa w tej kwestii jest już od dawna ugruntowane. Wynika z niego, że **same protesty i sprzeciw społeczności lokalnej wobec planowanej inwestycji - bez**

wskazania ich zasadności, co wiąże się ze wskazaniem naruszenia konkretnych przepisów, przy jednoczesnym spełnieniu wszystkich wymogów ustawowych przez planowaną inwestycję - nie może stanowić samodzielnej podstawy do wydania decyzji odmownej. Jakkolwiek organ każdorazowo stanowisko społeczności lokalnej winien przy wydawaniu decyzji uwzględnić i do niego się odnieść, sprzeciw społeczności lokalnej, pomimo, że jest istotnym elementem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, który winien być wzięty przez organ pod uwagę przy wydawaniu decyzji - nie może jednakże stanowić jedynej przyczyny wydania decyzji odmownej.

Organ zobligowany jest zatem ustalić w toku prowadzonego postępowania, czy dane uciążliwości związane z realizacją i funkcjonowaniem planowanej do realizacji inwestycji występują, czy też nie i czy będą miały wpływ na okolicznych mieszkańców w takim stopniu, że w sposób istotny ograniczy to prawo mieszkańców do swobodnego korzystania z ich nieruchomości, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, przy jednoczesnym poszanowaniu prawa właściciela do swobodnego (w granicach prawa) korzystania i rozporządzania swoją własnością (tu nieruchomością), w tym do jej zainwestowania.

Kolejna istotna dla wydania w tej sprawie decyzji kasacyjnej kwestia dotyczy nie zapewnienia przez organ w toku prowadzonego przez Niego postępowania, a przed wydaniem decyzji właściwego udziału społeczeństwa tj. naruszenia art. 33 ust.1 pkt 7 ustawy, który stanowi, że przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania.

Tymczasem jak wykazała analiza akt sprawy, brak jest spełnienia powyższego wymogu, co stanowi istotne naruszenie procedury administracyjnej jaka winna być zachowana przy orzekaniu w niniejszej sprawie. W aktach sprawy znajduje się bowiem jedynie obwieszczenie w trybie art. 10 § 1 k.p.a. wyznaczające stronom 7-o dniowy termin na zapoznanie się z aktami sprawy, wskazujące ten sam -7-o dniowy termin, na cyt.: „*składanie pisemnych uwag i wniosków*”, co zważywszy na brak zachowania 30-o dniowego terminu, który jest terminem prawa materialnego, w żadnym razie w/w wymogu ustawowego nie spełnia.

W postępowaniu administracyjnym zgodnie z regułami wynikającymi z **art. 7 k.p.a.** **obowiązuje zasada prawdy obiektywnej, obligująca do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego**. W związku z tym w praktyce, nawet gdy nikt nie kwestionuje prawidłowości sporządzenia raportu oraz danych w nim zawartych, organ będzie musiał

samodzielnie ocenić, czy raport ten uwzględnia wszystkie ewentualne zagrożenia związane z realizacją konkretnego zamierzenia. Jest to bardzo ważne, ponieważ: „Ze względu na cel prowadzenia postępowania w zakresie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, kończącego się wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia, etap ten jest najbardziej właściwy do oceny konkretnych wymagań ochrony środowiska na etapie prac budowlanych, co nie wyklucza późniejszej konkretyzacji wskazanych na tym etapie warunków pozwoleń budowlanych w kontekście odniesienia do konkretnego projektu budowlanego” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 24 października 2006 r., sygn. akt: IV SA/Wa 1428/06).

Nadto, a co należy podkreślić, organ dokonuje istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy ustaleń w oparciu o stan faktyczny sprawy istniejący w dacie orzekania, a nie ewentualne okoliczności, które mogą powstać w przyszłości, w tym także opierając się na potencjalnych jedynie, a nie udokumentowanych zagrożeniach, które mogą wystąpić w związku z realizacją planowanej inwestycji.

Rozpatrując sprawę w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań dla realizacji planowanego przedsięwzięcia należy mieć na uwadze specyfikę wydawanego rozstrzygnięcia, które **nie ma charakteru uznaniowego**; decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest rozstrzygnięciem związanym, a jej treść - uzależniona od spełnienia ściśle określonych przesłanek. Z powyższej regulacji, a w szczególności z dyspozycji art. 81 ustawy wynika, że **ustawodawca określił precyzyjnie katalog okoliczności uzasadniających odmowę określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji przedsięwzięcia.** Zatem odmowa określenia środowiskowych uwarunkowań można zostać orzeczona przez organ jedynie, gdy zaistnieją następujące okoliczności, takie jak :

- niezgodność inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego,
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez regionalnego dyrektora ochrony środowiska (art. 77 ust. 1 ustawy),
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w wariantcie proponowanym przez organ a innym niż wnioskowany, jeżeli z oceny oddziaływania na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w innym wariantcie (art. 81 ust. 1 ustawy),
- możliwość znacząco negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na obszar Natura 2000, wynikająca z oceny oddziaływania na środowisko, a za realizacją przedsięwzięcia nie będą przemawiały konieczne wymogi nadrzędnego interesu publicznego, w tym wymogi o charakterze społecznym lub gospodarczym i brak jest rozwiązań alternatywnych (art. 81 ust. 2 ustawy),

- możliwość spowodowania przez przedsięwzięcie nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza (art. 81 ust. 3 ustawy)
- naruszenie zasady zrównoważonego rozwoju.

W przypadku braku zaistnienia w/w przesłanek organ właściwy do wydania decyzji jest zobligowany do wydania decyzji ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla planowanego przedsięwzięcia.

Jeżeli jednak organ przy ponownym rozpatrywaniu sprawy uzna, że któraś z przesłanek, od których spełnienia uzależnione jest wydanie pozytywnej dla inwestora decyzji tj. w tym wypadku - ustalającej środowiskowe uwarunkowania realizacji planowanej inwestycji, nie została spełniona, **jest obowiązany** - zgodnie z art. 79a k.p.a. - informując o możliwości wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, do wskazania przesłanek zależnych od strony, które nie zostały na dzień wysłania informacji spełnione lub wykazane, co może skutkować wydaniem decyzji niezgodnej z żądaniem strony. Przepisy art. 10 § 2 i 3 stosuje się.

Celem komentowanego przepisu, dodanego nowelizacją z kwietnia 2017 r., jest „zapobieganie sytuacjom, w których strona dysponuje dodatkowymi dowodami na okoliczności istotne dla wykazania zasadności jej żądania albo może je łatwo uzyskać, a z powodu braku odpowiedniej wiedzy o potrzebnych dowodach bądź o sposobie oceny wcześniej przedstawionych dowodów – nie korzysta z takiej możliwości. W tych przypadkach strona będzie zaskoczona negatywnym rozstrzygnięciem sprawy oraz zmuszona do zaskarżenia decyzji i przedstawiania tych dodatkowych dowodów dopiero na etapie postępowania odwoławczego. W tym kontekście niewystarczające jest informowanie strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań” (uzasadnienie projektu ustawy z 7.04.2017 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz niektórych innych ustaw, VIII kadencja, druk sejm. nr 1183, s. 28), *Jaśkowska Małgorzata, Wilbrandt-Gotowicz Martyna, Wróbel Andrzej, Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX/ei.2023.*

Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa zaniechał powołania w/w przepisu i umożliwienia stronie (wnioskodawcom) ewentualnego uzupełnienia dowodów i złożenia wyjaśnień istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Raport o oddziaływaniu na środowisko stanowi kluczowy dowód w sprawach dotyczących ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla danego przedsięwzięcia. Stanowi on podstawowy dokument, na którym opiera się organ wydając decyzję rozstrzygającą o istocie

sprawy. Tym samym więc raport winien być rzetelny, spójny i być wolny od niejasności i nieścisłości. W konsekwencji, organy administracji mają obowiązek ocenić na podstawie art. 80 k.p.a. wartość dowodową raportu. Ewentualny brak dostatecznego odniesienia się do istotnych kwestii oznacza, iż raport w tym zakresie może zostać uznany za nie spełniający wymogów ustawowych. Wskazać także należy, że raport jest dokumentem prywatnym, opracowywanym na zlecenie podmiotu zainteresowanego realizacją określonej inwestycji. **Rzeczą więc organu administracji jest rzetelna, wnikliwa i wszechstronna ocena raportu przy zachowaniu wszystkich obowiązujących reguł dowodowych.** Zasada prawdy obiektywnej obliguje organ do wszechstronnego wyjaśnienia okoliczności stanu faktycznego, a zwłaszcza oceny, czy raport uwzględnia wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Jest to niezbędne do wyznaczenia konkretnych wymagań ochrony środowiska, które muszą być uwzględnione na kolejnych etapach procesu inwestycyjnego, m.in. w pozwoleniu na budowę. Aby takie wymagania mogły być określone, raport poprzedzający wydanie decyzji o uwarunkowaniach środowiskowych powinien mieć charakter kompleksowy i odnosić się do wszystkich potencjalnych zagrożeń związanych z realizacją przedsięwzięcia oraz wskazywać, jakie w tym zakresie obowiązują standardy ochrony środowiska oraz czy zamierzona inwestycja mieści się w ich ramach (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego siedziba w Gorzowie Wlkp. z 2014-07-16, sygn. akt: II SA/Go 274/14).

Ponownie rozpatrując sprawę, po uzupełnieniu Raportu, organ winien ponownie wystąpić do wyspecjalizowanych organów współdziałających o uzgodnienie/wydanie opinii, przekazując im pełen Raport (wraz ze wszystkimi uzupełnieniami), który stanowi podstawowy dowód w sprawie.

Stosownie do treści art. 77 § 1 k.p.a. organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy. Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 k.p.a.), co winno znaleźć swoje odzwierciedlenie w treści uzasadnienia zaskarżonej decyzji. Nadto, zgodnie z treścią art. 11 k.p.a., organy administracji publicznej powinny wyjaśniać stronom zasadność przesłanek, którymi kierują się przy załatwieniu sprawy, aby w ten sposób w miarę możliwości doprowadzić do wykonania przez strony decyzji bez potrzeby stosowania środków przymusu (tzw. zasada przekonywania). Na organie administracji spoczywa zatem obowiązek dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz dokładnego wyjaśnienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywatela, w szczególności obowiązek zebrania i rozpatrzenia w sposób

wyczerpujący całego materiału dowodowego oraz oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Wyczerpujące rozpatrzenie materiału dowodowego polega na takim ustosunkowaniu się do każdego ze zgromadzonych w sprawie dowodów z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między nimi, aby uzyskać jednoznaczność ustaleń faktycznych i prawnych. Dopiero, jednoznaczne ustalenie stanu faktycznego sprawy stworzyłoby podstawy do wyrażenia stanowiska, które nie przekraczałoby granic zasady swobodnej oceny dowodów, wynikającej z art. 80 k.p.a.

Zgodnie z treścią art. 107 k.p.a. decyzja administracyjna powinna zawierać m.in. **uzasadnienie faktyczne i prawne**.

Nadto przepis art. 85. ust. 1 pkt. 1 ustawy stanowi, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określone elementy wynikające z cytowanych wyżej przepisów prawa materialnego, w tym m.in.: informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a także uzgodnienia i opinie.

Uzasadnienie stanowi integralną część decyzji, a jego zadaniem jest wyjaśnienie rozstrzygnięcia. Prawidłowo zredagowane uzasadnienie, tak pod względem merytorycznym, jak i prawnym, ma kluczowe znaczenie dla realizacji zasady wyrażonej w art. 11 k.p.a. /zasada przekonywania/.

Podsumowując należy stwierdzić, że brak rozpatrzenia istoty sprawy, w tym zebrania i oceny całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez organ I instancji uniemożliwia organowi odwoławczemu ponowne merytoryczne rozpatrzenie sprawy, do czego obligują go obowiązujące przepisy prawa. Kolegium nie może merytorycznie oceniać zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w przypadku, gdy takiej oceny zaniechał organ I instancji, prowadziłoby to bowiem do naruszenia zasady dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, zgodnie z którą strona ma prawo do dwukrotnego (ponownego) rozparzenia sprawy przez organ administracji wyższej

instancji, a tym samym skontrolowania zaskarżonego orzeczenia i prowadzonego przez organ pierwszoinstancyjny postępowania, pod względem zgodności tak z przepisami prawa materialnego, jak i proceduralnego.

Przy ponownym rozpatrywaniu sprawy organ I instancji winien konwalidować wskazane wyżej wady procesowe i materialnoprawne, jak również przeprowadzić w znacznej części niewadliwe postępowanie dowodowe w celu jednoznacznego ustalenia stanu faktycznego sprawy - z zastosowaniem aktualnie obowiązujących i mających zastosowanie w tej sprawie przepisów prawa materialnego - uzyskując wymagane przepisami prawa uzgodnienia i opinie i dokonać samodzielnej oceny całości zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w tym w szczególności podstawowego dowodu jakim jest Raport.

Wskazane uchybienia przepisów proceduralnych, w tym dodatkowo również materialnoprawnych, stanowiące podstawę wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, stanowiły podstawę uchylenia zaskarżonej decyzji w całości i przekazania jej do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji w trybie art. 138 § 2 k.p.a., gdyż konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie.

Biorąc pod uwagę powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Decyzja jest **ostateczna**.

Od decyzji nie przysługuje stronom prawo wniesienia skargi do sądu administracyjnego, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wielkopolskim, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Zielonej Górze, ul. Aleja Niepodległości 7, 65-048 Zielona Góra, w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Sprzeciw od decyzji wnoszony do sądu administracyjnego podlega wpisowi stałemu a jego wysokość reguluje rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021, poz. 535).

I tak :

1. Wpis stały bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności wynosi w sprawach:

- 1) skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym - 100 zł;
- 2) skarg na akty lub czynności z zakresu administracji publicznej dotyczące uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa - 200 zł;

- 3) skarg na akty prawa miejscowego organów jednostek samorządu terytorialnego i terenowych organów administracji rządowej - 300 zł;
- 4) skarg na akty organów jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, inne niż akty prawa miejscowego, podejmowane w sprawach z zakresu administracji publicznej - 300 zł;
- 5) skarg na akty nadzoru nad działalnością organów jednostek samorządu terytorialnego - 300 zł;
- 6) skarg na bezczynność organów administracji publicznej - 100 zł;
- 6a) sprzeciwów od decyzji - 100 zł; (...)**

Ponadto Kolegium poucza strony, że w postępowaniu sądowoadministracyjnym mogą się ubiegać o przyznanie im prawa pomocy, które obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania w sądzie lub w toku postępowania przed sądem. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Robert Gwizdon Makarowicz

Skład orzekający :

Magdalena Kucharska

Iwona Inerowicz

Otrzymują:

1. Pani Patrycja Dworczak-Michalska – pełnomocnik dr inż. Łukasz Szałata, adres do doręczeń: Stowarzyszenie Eko-Biegły, ul. Purkyniego 1, 50-155 Wrocław (doręczenie elektroniczne),
2. Pan Jarosław Michalski – pełnomocnik dr inż. Łukasz Szałata, adres do doręczeń: Stowarzyszenie Eko-Biegły, ul. Purkyniego 1, 50-155 Wrocław (doręczenie elektroniczne),
3. Państwowe Gospodarstwo Leśne – Lasy Państwowe Nadleśnictwo Głogów, ul. Sikorskiego 54, 67-407 Szlichtyngowa,
4. Pani Anna Grocholska, ul. Wincentego Witosa 7, 56-200 Góra,
5. Pan Antoni Pieprzyk, ul. Wincentego Witosa 9, 56-200 Góra,
6. Gmina Szlichtyngowa,
7. Burmistrz Miasta i Gminy Szlichtyngowa,
8. a/a

+ obwieszczenie w trybie art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

**Za zgodność z oryginałem
stwierdzam**

14. 08. 2023

[Signature]
podpis